CONVENŢIE ASUPRA IMPRESCRIPTIBILTĂŢII CRIMELOR DE RĂZBOI ŞI A CRIMELOR CONTRA UMANITĂŢII*

(26 noiembrie 1968)

Statele Părţi la prezenta Convenţie,

reamintind rezoluţiile Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite 3 (I) şi 170 (II), din 13 februarie 1946 şi 31 octombrie 1947, privind extrădarea şi pedepsirea criminalilor de război şi 95 (I), din 11 decembrie 1946, care confirmă principiile de drept internaţional recunoscute prin Statutul Tribunalului Militar Internaţional de la Nürnberg şi prin sentinţa acestui tribunal, precum si rezoluţiile 2184 (XXI) din 12 decembrie 1966 si 2202 (XXI) din 16 decembrie 1966, prin care Adunarea Generală a condamnata în mod expres drept crime contra umanităţii, pe de o parte, violarea drepturilor economice şi politice ale populaţiilor indigene şi, pe de altă parte, politica de apartheid.

reamintind rezoluţiile Consiliului Economic şi Social al Organizaţiei Naţiunilor Unite 1074 D (XXXIX) şi 1158 (XLI), din 28 iulie 1965 şi 5 august 1966, privind pedepsirea criminalilor de război şi a persoanelor vinovate de crime contra umanităţii,

constatând că în nici una din declaraţiile solemne, actele sau convenţiile privind urmărirea şi pedepsirea crimelor de război şi a crimelor contra umanităţii nu au fost prevăzute limite în timp,

considerând că crimele de război şi crimele contra umanităţii sunt printre cele mai grave crime de drept internaţional,

convinse că pedepsirea efectivă a crimelor de război şi a crimelor contra umanităţii este un element important in prevenirea unor astfel de crime, în protecţia drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, de natură să încurajeze încrederea, să stimuleze cooperarea între popoare şi să favorizeze pacea şi securitatea internaţională,

constatând că aplicarea, în ceea ce priveşte crimele de război şi crimele contra umanităţii, a regulilor dreptului intern referitoare la prescripţia pentru crime de drept comun, îngrijorează profund opinia publică mondială, întrucât împiedică urmărirea şi pedepsirea persoanelor responsabile de aceste crime, recunoscând că este necesar şi oportun să se afirme în dreptul internaţional, prin această convenţie, principiul imprescriptibilităţii crimelor de război şi a crimelor contra umanităţii şi să se asigure aplicarea lui universală,

au convenit asupra celor ce urmează

*A fost adoptată de Adunarea generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite la 26 noiembrie 1968 (Rezoluţia 2391/XXIII).

A intrat în vigoare la 11 noiembrie 1970.

Texte autentice în chineză, engleză, franceză, rusă şi spaniolă.

Publicate în: *United Nations General Assembly Resolutions 2391 (XXIII), 26 November 1968.*

România a ratificat Convenţia prin *Decretul* nr. 547 din 29 iulie 1969, publicat în *Buletinul Oficial* nr. 83 din 30 iulie 1969. La depunerea instrumentelor de ratificare, România a facut următoarea declaraţie: ,,Consiliul de Stat al Republicii Socialiste România declară că dispoziţiile art. 5 şi 7 din Convenţie nu sunt în concordanţă cu principiul conform căruia tratatele internaţionale multilaterale ale căror obiect şi scop interesează comunitatea internaţională în ansamblul său trebuie să fie deschise participării universale".

Art. 1. Oricare ar fi data la care au fost comise, crimele următoare sunt imprescriptibile:

a) crimele de război, aşa cum sunt definite în Statutul Tribunalului Militar Internaţional de la Nürnberg, din 8 august 1945, şi confirmate prin rezoluţiile Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite 3 (I) şi 95 (I) din 13 februarie 1946 şi 11 decembrie 1946 şi, în special, ,,infracţiunile grave" enumerate în Convenţiile de la Geneva, din 12 august 1949, pentru protecţia victimelor de război;

b) crimele contra umanităţii, indiferent dacă sunt comise în timp de război sau în timp de pace, aşa cum sunt definite în Statutul Militar Internaţional de la Nürnberg, din 8 august 1945, şi confirmate prin rezoluţiile Adunării Generale a Organizaţiei Naţiunilor Unite 3 (I) şi 95 (I) din 13 februarie 1946 şi 11 decembrie 1946, evicţiunea prin atac armat sau ocupaţie şi actele inumane care decurg din politica de apartheid, precum si crima de genocid, aşa cum este definită în Convenţia din 1948 pentru prevenirea şi pedepsirea crimei de genocid, chiar dacă aceste acte nu constituie o violare a dreptului intern al şării în care au fost comise.

Art. 2. Dacă va fi comisă oricare dintre crimele menţionate în articolul 1, prevederile acestei convenţii vor fi aplicate reprezentanţilor autorităţii de stat şi persoanelor particulare care participă la comiterea ei ca autori sau complici, care se fac vinovaţi de incitare directă la comiterea oricăreia dintre aceste crime sau care participă la o înţelegere în vederea comiterii ei, indiferent de gradul de execuţie în care s-ar afla, precum şi reprezentanţilor autorităţilor de stat care tolerează comiterea acestor crime.

Art. 3. Statele părţi la prezenta convenţie se angajează să adopte toate măsurile interne, legislative sau de alt ordin, care ar fi necesare pentru a permite extrădarea, în conformitate cu dreptul internaţional, a persoanelor vizate în articolul 2 al prezentei Convenţii.

Art. 4. Statele părţi la prezenta convenţie se angajează să adopte, în conformitate cu procedurile lor constituţionale, orice măsuri legislative sau de alt ordin care ar fi necesare pentru a asigura imprescriptibilitatea crimelor menţionate în articolele 1 şi 2 ale prezentei Convenţii, atât în ceea ce priveşte urmărirea, cât şi în ceea ce priveşte pedeapsa; acolo unde în domeniu ar exista o prescripţie, în virtutea legii sau altfel, ea va fi abolită.

Art. 5. Prezenta Convenţie va fi deschisă spre semnare până la 31 decembrie 1969 oricărui stat membru al Organizaţiei Naţiunilor Unite sau membru al oricăreia dintre instituţiile sale specializate sau al Agenţiei Internaţionale pentru Energia Atomică, oricărui stat parte la Statutul Curţii Internaţionale de Justiţie, precum şi oricărui stat invitat de Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite să devină parte la Convenţie.

Art. 6. Prezenta Convenţie este supusa ratificării, iar instrumentele de ratificare vor fi depuse la Secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Art. 7. Prezenta Convenţie este deschisă spre aderare oricărui stat vizat în articolul 5. Instrumentele de aderare vor fi depuse la Secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Art. 8. 1. Prezenta Convenţie va intra în vigoare în cea de-a nouăzecea zi de la depunerea la Secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite a celui de-al zecelea instrument de ratificare sau de aderare.

2. Pentru fiecare dintre statele care vor ratifica această Convenţie sau vor adera la ea după depunerea celui de-al zecelea instrument de ratificare sau de aderare, Convenţia va intra în vigoare în cea de-a nouăzecea zi de la depunerea de către statul respectiv a instrumentului său de ratificare sau de aderare.

Art. 9. 1. După expirarea unei perioade de 10 ani de la data intrării în vigoare a prezentei convenţii, orice Parte Contractantă poate formula oricând o cerere de revizuire a Convenţiei, pe calea unei notificări scrise adresate Secretarului general al Organizaţiei Naţiunilor Unite.

2. Adunarea Generală a Organizaţiei Naţiunilor Unite va decide asupra măsurilor ce ar urma să fie luate, după caz, în legătură cu această cerere.

Art. 10. 1. Prezenta Convenţie va fi depusă la Secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite.

2. Secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite va transmite copii certificate ale prezentei convenţii tuturor statelor.

3. Secretarul general al Organizaţiei Naţiunilor Unite va informa toate statele vizate în articolul 5 despre:

a) semnăturile prezentei Convenţii şi instrumentele de ratificare şi de aderare depuse conform articolelor 5,6 şi 7;

b) data la care prezenta Convenţie va intra în vigoare în conformitate cu articolul 8;

c) comunicările primite conform articolului 9.

Art. 11. Prezenta convenţie, ale cărei texte în toate limbile chineză, engleză, franceză, rusă şi spaniolă au aceeaşi valabilitate, va purta data de 26 noiembrie 1968.

Drept pentru care subscrişii autorizaţi în modul cuvenit în acest scop, au semnat prezenta Convenţie.